

„Заранъ си рано отлѣтѣхъ,
Въ жълтитѣ ниви позапрѣхъ,
Тамо си гнѣздо направихъ
И си яйчица оставихъ.

Отъ гдѣ се взехъ жетварки,
Жетварки вѣрни другарки;
Тѣ кат' ми гнѣздо видѣхъ
Викнѣхъ та се изсмѣхъ:

— Я вижте наш'та птичица
Гдѣ си е снесла яйчица
Не ѝ ли умѣтъ достига
Че жетва вече пристига.

Дордѣ си така думахъ,
Една се друга сбутахъ,
Че ми гнѣздото свалихъ
И ми яйчица строшихъ.

Жално си ази подхврѣкнѣхъ
Въ росно ливади примѣкнѣхъ
Тамо си гнѣздо направихъ
И си яйчица оставихъ.

Отъ гдѣ се зеха косачи
На росни трѣви рѣзачи;
Тѣ кат' ми гнѣздо видѣхъ
Викнѣхъ, та се изсмѣхъ:

— Я вижте луда птичица,
Гдѣ си правила кѣщица!
Не ѝ ли умѣтъ достига,
Че косидбата пристига?

Дордѣ си така думаха,
Единъ се други сбутахъ,
Че ми гнѣздото свалихъ
И ми яйцата строшихъ.

Жално си ази подхврѣкнѣхъ
Въ гѣста се мѣгла промѣкнѣхъ,
Тамо си гнѣздо направихъ
И си яйчица оставихъ.

Отъ гдѣ се зехъ дървари,
Дървари отборъ другари:
Тѣ като ми гнѣздо видѣхъ,
Викнѣхъ те се изсмѣхъ:

Я вижте наш'та птичица
Гдѣ си ѝ привида кѣщица,
Не ѝ ли умѣтъ достига
Че зима вече пристига!...

Дордѣ си така думахъ
Единъ се други сбутахъ,
Че ми гнѣздото свалихъ
И ми яйцата строшихъ...

Олеле птича дружина,
Лѣтото вече прѣминѣ,
А ази горка горчица
Останѣхъ сама самица.

Зачу ѣхъ дѣте сираче
Какъ пѣе птиче, какъ плаче,
То си главица климаше
И на раздума думаше: